

når det handler om salg fra mindre butikker, der etableres i eksisterende bebyggelse.

Samlet set er det min klare opfattelse, at kommuner og amter har gode muligheder for at skabe grundlag for liv i landdistrikterne.

Igennem en samlet politik for landdistrikterne har kommuner og amter mulighed for på én gang at prioritere, hvilke landsbyer der skal have glæde af ny bosætning, at hindre forurenende virksomhed og samtidig at friholde det åbne land for spredt og uplanlagt bebyggelse og anlæg.

Tænk, hvis vi havde haft spredt bebyggelsen ud over hele det åbne land. Ud over at det ville se frygteligt ud, være u hensigtsmæssigt i enhver henseende og give væsentlig større offentlige udgifter, kan man prøve at forestille sig, hvordan en 300-m-regel ville virke med spredt bebyggelse ud over hele landet: Det ville stort set være umuligt at udvide nogen form for produktion. Så ville SF's forslag om stop for udvidelse af svinefarme blive indført automatisk af hensyn til naboerne.

Vi har en interesse i, at udviklingen sker i landsbyer og byer, hvor der er planlægningsmæssig mulighed for udvidelse, for at der skal være smidighed osv. Det skal ikke ske gennem en forvirret administration af landzonebestemmelserne.

Jeg mener, at der er god mening i en sådan fortsat målretning i administrationen af landzonebestemmelserne. Det kan styrke landsbyerne, fordi deres største konkurrenceparametre i forhold til byerne, nemlig naturen og miljøet, kan fastholdes. Vi er interesserede i, at landsbyerne vokser. Vi er ikke interesserede i, at landsbyerne affolkes, fordi folk nu bor spredt ude i det åbne land. Naturligvis ikke.

Landzonebestemmelserne er et af de virkemidler, som sikrer, at den sammenfattende fysiske planlægning for by og landsby og det åbne land ikke bliver tilsidesat. Administrationen sker på baggrund af de til enhver tid gældende forudsætninger af planlægningsmæssig, samfundsøkonomisk eller anden art, hvorfor bestemmelserne også er både et fleksibelt og effektivt redskab til at varetage planlovens formål.

Nu er vi altså på vej med en ny vejledning, der, som jeg lovede sidst, tager højde for noget af det, forslagsstillerne gerne vil med de tre første forslag.

Hvad angår spørgsmålet om at flytte zone-lovskompetencen, er det fortsat min opfattelse, at den ligger godt i amterne, og at det har funge-

ret godt i amterne. Jeg tror, det er seks gange i den tid, jeg har været minister, at vi har behandlet dette forslag, og jeg synes ikke, der er dukket argumenter op, som ændrer min holdning på det her område.

Vi kan få en frygtelig lang debat, men vi har altså haft de her spørgsmål mange gange. Nu har jeg prøvet at forklare, hvor vi har prøvet at imødekomme forslagsstillerne i den vejledning, vi kommer med.

Det er klart, at der jo er et afgørende skel mellem de tre borgerlige partier på den ene side og regeringen og dens parlamentariske grundlag på den anden side, når det drejer sig om planlægning. Lad os indrømme, at det er et af de helt afgørende skel i vores miljøpolitik, og det er fair nok. Men det kan også blive frygtelig tidrøvende, hvis vi skal afdække alle kroge, og alle kender jo argumenterne for og imod, fordi vi har været igennem det her mange gange.

Så jeg har altså indskrænket mig til ikke at gå ind og kommentere de enkelte forslag, for det har jeg gjort så mange gange før, men at forklare, hvor i vejledningen vi har prøvet at åbne op og tage hensyn til de tanker, der er nedfældet i forslagene, og som er resultatet af den praksis, som Naturklagenævnet har ført.

Niels Bloch Jespersen (S):

Da vores ordfører i sagerne, der skal behandles her i beslutningsforslagene, desværre ikke kan være til stede på grund af sygdom, skal jeg tillade mig at oplæse fru Lis Greibes ordførertale.

Allerede forrige år forudskikkede jeg – og det betyder så fru Lis Greibe – at vi ikke, uanset hvor mange gange forslagene blev stillet, ville stemme for. Vi har overordnet fortsat et stort og velment ønske om at bibeholde opdelingen af Danmark i landzoneområde og byzoneområde. Vi følger naturligvis udviklingen, og vi er stadig overbevist om, at planlovens landzonebestemmelser ikke hindrer udviklingen af landdistrikterne.

Ministeren har netop nævnt, at der i øjeblikket arbejdes med en ny vejledning om administration af landzonebestemmelserne, og vi mener derfor, at der her bliver taget højde for en udvikling inden for landbrugssektoren. Vi kan måske så meget naivt håbe, at forslagsstillerne nu med ministerens udmelding vil sætte punktum for seriefremsættelsen.

Beslutningsforslagene lægger op til en klar lempelse af de nuværende landzonebestemmelser, således at hensynet til bl.a. erhvervsudvik-